

Vietnamese We - Người Việt Nam chúng ta - Nous autres Vietnamiens

---

000. Hà Nội 2002			
001. Hà Nội 1997	026. Hà Nội 2000	051. Hà Nội 2008	076. TP HCM 2008
002. Nước Hai 2000	027. Bắc Quang 2000	052. Hà Nội 2010	077. Hà Nội 2002
003. Hà Nội 2000	028. Sa Pa 2000	053. Hà Nội 2010	078. Sa Pa 2008
004. Hà Nội 2000	029. Khau Vai 2000	054. Hà Nội 2008	079. Hà Nội 2010
005. Hải Phòng 1997	030. Mèo Vạc 2000	055. TP HCM 2002	080. Hà Nội 2008
006. TP HCM 1997	031. Bắc Hà 2000	056. TP HCM 2002	081. TP HCM 2008
007. Mường Lay 2000	032. Bảo Thắng 2000	057. Tây Ninh 2002	082. Sa Pa 2008
008. Long Xuyên 2008	033. TP HCM 1997	058. TP HCM 2008	083. Đồng Hới 2008
009. Hà Nội 2000	034. Cao Lộc 2000	059. TP HCM 2002	084. Hà Nội 2002
010. Cán Cấu 2000	035. Hà Nội 2000	060. Hà Nội 2008	085. Hà Nội 2008
011. Kâmpóng Luông 2010	036. Hải Dương 2000	061. Cần Thơ 2002	086. Hà Nội 2010
012. Kâmpóng Luông 2010	037. Hà Nội 2000	062. TP HCM 2008	087. Hà Nội 2010
013. Pắc Bó 2000	038. Lục Yên 2000	063. TP HCM 2008	088. Hà Nội 2008
014. Pắc Bó 2000	039. Hà Nội 2000	064. Cần Thơ 2002	089. Huế 2008
015. Cẩm Bình 2000	040. Hà Nội 1997	065. TP HCM 2008	090. Hà Nội 2008
016. Hạ Long 2000	041. Hà Nội 2000	066. TP HCM 2008	091. Hà Nội 2008
017. Thạch An 2000	042. Hà Nội 2010	067. Hà Nội 2010	092. Hà Nội 2010
018. Nà Giàng 2000	043. Long Xuyên 2008	068. Cần Thơ 2002	093. TP HCM 2002
019. Nha Trang 1997	044. Hà Nội 2008	069. Hạ Long 2002	094. Tây Ninh 2002
020. Nha Trang 1997	045. Hà Nội 2008	070. Hà Nội 2002	095. Paris 2005
021. Vũng Tàu 2008	046. TP HCM 1997	071. Hà Nội 2002	096. Hà Nội 2008
022. Sa Pa 2008	047. Évry 2009	072. Cà Mau 2008	097. München 2010
023. Đức Hòa 1997	048. Hà Nội 2010	073. Hà Tiên 2008	098. Hạ Long 2002
024. TP HCM 2008	049. Paris 2000	074. Hà Tiên 2008	099. New York 2009
025. Tuần Giáo 2000	050. Nha Trang 1997	075. Huế 2008	100. Huế 2008

歌
越
南

I dream of a country...

I dream of a country
that is exemplary, honorable,
modern and thriving,
whose captivating people
dare to be who they really are.

I dream of a country
where people help one another,
cultivating and expressing themselves,
loving and forgiving.

I dream of a country
that jealously guards
its soul and its cultural footprint.

I dream of a country
where words, speech,
images and acts
make real sense,
like life and death.

I dream of a country
that can free itself for all time
from lies and illusion,
from ideology, basically.

I dream of a country
where people are interested in
more than just the passing,
perceptible, terrestrial things.

I dream of a country
where everyone has faith
in their own intrinsic qualities,
where everyone can draw down
deep within themselves
and be the best they can...

to invent their own future.

Tôi hằng mơ một đất nước...

Tôi hằng mơ một đất nước
gương mẫu, đáng tôn kính,
hiện đại và thịnh vượng,
với người dân đáng mến
dám là chính mình.

Tôi hằng mơ một đất nước,
người đời giúp đỡ nhau,
luôn luôn trau dồi văn hoá
và dám cất lời,
biết yêu và tha thứ.

Tôi hằng mơ một đất nước
biết kiên quyết bảo tồn tâm hồn
và dấu ấn văn hoá của mình.

Tôi hằng mơ một đất nước,
ở đó từ ngữ, lời nói,
hình ảnh và hành động
mang ý nghĩa thực sự,
như cuộc sống và cái chết.

Tôi hằng mơ một đất nước
biết tự giải phóng vĩnh viễn
khỏi những mối hão và ảo tưởng,
tóm lại, khỏi mọi ý thức hệ.

Tôi hằng mơ một đất nước,
nơi con người không chỉ
quan tâm đến những gì là
trần thế, tri giác được,
những điều phù du.

Tôi hằng mơ một đất nước,
nơi mỗi người tin ở bản lĩnh riêng,
mỗi người cố gắng hết mình
để vươn lên trên chính mình...

và tự sáng tạo tương lai.

Je rêve d'un pays...

Je rêve d'un pays
exemplaire, honorable,
moderne et prospère
dont le peuple attachant
ose être lui-même.

Je rêve d'un pays
où les gens s'entraident,
se cultivent et s'expriment,
aiment et pardonnent.

Je rêve d'un pays
qui préserve jalousement
son âme et son empreinte culturelle.

Je rêve d'un pays
où les mots, les paroles,
les images et les actes
ont un vrai sens,
tout comme la vie et la mort.

Je rêve d'un pays
qui pour toujours se libère
des leurres et des illusions,
de toute idéologie en somme.

Je rêve d'un pays
où l'on ne s'intéresse pas
qu'aux choses terrestres,
perceptibles, éphémères.

Je rêve d'un pays
où chacun croit
en ses qualités intrinsèques,
où chacun puise
au plus profond de soi-même
pour se dépasser...

et inventer son propre avenir.

Tôi
hằng
mơ
một
đất
nước
...

碎
恒
寐
沒
坦
諾
...

*Hà Tiên, 2008
Bùi Huy Trang*

In Bhopal, I helped a blind man
across the road,
in Berlin, I went over the Wall at midnight
since the dice were loaded anyway,
in Lisbon, I sang the Fado
with the gypsies on the beach,
in Budapest, I got drunk
with a tramp under a bridge,
in Paris, the hundred year-old
Eiffel Tower knelt beside me
at the altar of our ancestors,
in New York, I stared
at every yellow cab driver
to see if he was Robert de Niro,
in Havana, I thought I was
a talented writer,
in Buenos Aires, I played the harmonica
all night long with the moon,
in Kigali, I danced with wild abandon
with a one-eyed monkey,
in Sydney, I slipped a postcard
into a kangaroo's pouch,
in Minamata, I felt the presence
of William Eugene Smith,
and the relevance
of the Tomb of the Fireflies,
in Shanghai, I smoked opium
with a Chinese leader,
in Rangoon, I suffocated
under a rain of bullets and tear gas,
in Jakarta, I had a kriss fight
with my shadow,
in Saigon, a prostitute outside
the Hotel Continental mistook me
for a reporter from the old days,
in Hue, the Perfumed River plunged me
into the depths of the sorrow of war
to tell me Bao Ninh's tale,
in Hanoi, a dignified old man
wanted to polish my shoes;
and my refusal did nothing to wipe
the terrible grin from his face.
Since then, I am wading through mud,
I drown myself in the monsoon,
I look for him everywhere,
to beg his forgiveness.
He's the only one who knows
the secret of my caged bird's eyes.

Ở Bhopal, tôi giúp
một người mù qua đường,
ở Berlin, nửa đêm tôi vượt qua Tường,
vì ván bài gian xảo,
ở Lisboa, tôi hát điệu fado
với đám di-gan trên bãi biển,
ở Budapest, tôi uống say mèm
với một gã cù bơ cù bất dưới gầm cầu,
ở Paris, tháp Eiffel cổ kính quỳ gối
cạnh tôi trước bàn thờ tổ tiên,
ở New York, tôi nhìn trừng trừng
vào mặt những gã lái tắc xi vàng,
để thấy lại Robert de Niro,
ở Havana, tôi nghĩ mình là
một văn sĩ có tài,
ở Buenos Aires, tôi thổi ácmônica
suốt đêm với vầng trăng,
ở Kigali, tôi khiêu vũ
không chút mặc cảm
với một con khỉ chột,
ở Sydney, tôi lén nhét
một tấm bưu ảnh
vào túi một con kanguru,
ở Minamata, tôi cảm thấy sự hiện diện
của William Eugene Smith,
và tính xác đáng
của Năm mồi đom đóm,
ở Thượng Hải, tôi hút thuốc phiện
với một nhà lãnh đạo Trung Quốc,
ở Rangoon, mưa đạn và khí làm chảy
nước mắt làm cho tôi nghẹt thở,
ở Djakarta, tôi đấu dao găm
với bóng mình,
ở Sài Gòn, một ả điểm trước
khách sạn Continental nhắm tôi
với một tay phóng viên năm xưa,
ở Huế, Sông Hương đẩy tôi vào
nỗi buồn vô tận vì chiến tranh
khi kể chuyện Bao Ninh,
ở Hà Nội, một ông già đẩy phấm cách
xin đánh giày cho tôi; mặc dù tôi từ chối,
ông vẫn mỉm cười - nụ cười dễ sợ.
Từ đó, tôi lội trong bùn,
tôi ngập chìm trong gió mùa,
kiếm tìm ông khắp chốn
để cầu xin ông tha thứ.
Chỉ mình ông hiểu bí mật
đôi mắt chim trong lồng của tôi.

À Bhopal, j'ai aidé un aveugle
à traverser la rue,
à Berlin, j'ai fait le Mur à minuit
car les dés étaient pipés,
à Lisbonne, j'ai chanté le fado
sur la plage avec des gitans,
à Budapest, je me suis soûlé
sous un pont avec un clochard,
à Paris, la tour Eiffel centenaire
s'est agenouillée à mes côtés
devant l'autel des ancêtres,
à New York, j'ai dévisagé
les chauffeurs de taxi jaune
pour retrouver Robert de Niro,
à La Havane, je me suis pris
pour un écrivain de talent,
à Buenos Aires, j'ai joué de l'harmonica
toute la nuit avec la lune,
à Kigali, j'ai dansé sans complexe
avec un singe borgne,
à Sydney, j'ai glissé une carte postale
dans la poche d'un kangourou,
à Minamata, j'ai senti la présence
de William Eugene Smith, et la pertinence
du Tombeau des Lucioles,
à Shanghai, j'ai fumé de l'opium
avec un dirigeant chinois,
à Rangoon, j'ai suffoqué sous une pluie
de balles et de gaz lacrymogène,
à Djakarta, je me suis battu
au kriss avec mon ombre,
à Saïgon, une prostituée devant
l'hôtel Continental m'a confondu
avec un reporter d'antan,
à Huê, la Rivière des Parfums
m'a plongé au fin fond
du chagrin de la guerre
pour me raconter Bao Ninh,
à Hanoi, un vieil homme digne
a voulu cirer mes chaussures ;
mon refus n'a altéré en rien
son terrible sourire.
Depuis, je me traîne dans la boue,
je me noie dans la mousson,
je le cherche partout,
pour implorer son pardon.
Lui seul connaît le secret
de mes yeux d'oiseau en cage.

Đôi
mắt
chim
trong
lồng
của
tôi

堆
昧
鳥
籠
貼
眸

Vĩnh Yên, 2002
Bùi Huy Trang

In spite of everything
that separates us,
Art and Vietnam
have brought us together.
I humbly thank you
for sharing
very unpretentiously
a little nostalgia,
a little emotion,
a little intimacy,
a little passion...

Bất luận những gì
ngăn cách chúng ta,
Nghệ thuật và Việt Nam
đã đưa chúng ta
lại gần nhau.
Cảm ơn đã thật bình dị
cùng nhau chia sẻ
một chút nhớ nhung,
một chút rung cảm,
một chút thân tình,
một chút đam mê...

Malgré
tout ce qui nous sépare,
l'Art et le Vietnam
nous ont rapprochés.
Merci d'avoir partagé
ensemble,
un peu de nostalgie,
un peu d'émotion,
un peu d'intimité,
un peu de passion,
en toute simplicité...

Hà Nội, Oct. 10, 2010
at 1,000th anniversary
of Thăng Long - Hà Nội

Bùi Huy Trang